

Ορισμός - εισαγωγή δευτ. προτάσεων

ΟΡΙΣΜΟΣ	ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ	
1. Πλάγιες. Εκφράζουν ερώτηση που δεν υποβάλλεται απ' ευθείας απ' αυτόν που ρωτάει, αλλά εκφράζεται έμμεσα, πλάγια από κάποιον άλλο.	α. ολικής άγνοιας (μονομελείς) <i>ει, (έάν, έαν, ήν)</i> (διμελείς) <i>ει ...ή,</i> <i>είτε ... είτε, πότερον ... ή,</i> <i>πότερα ... ή</i>	β. μερικής άγνοιας 1. ερωτηματικές αντ. 2. αντίστοιχες αναφ. 3. ερωτηματικά επιρ. 4. αντίστοιχα αναφ.	- Ήρακλῆς ἤτορρει ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται
2. Ενδοιαστικές. Δηλώνουν φόβο μήπως συμβεί κάτι που δεν επιθυμούμε να γίνει ή μήπως δε συμβεί κάτι που ευχόμαστε να γίνει	<i>μή (=μήπως)</i> <i>μή οὐ (=μήπως δεν)</i>	- Φοβοῦμαι μή ἀληθές ἐστι - Φοβοῦμαι μή οὐ ἀληθές ἐστι	
3. Ειδικές. Ειδικεύουν, περιορίζουν δηλ. και αποσαφηνίζουν το γενικό και αόριστο νόημα του ρ. απ' όπου εξαρτιόνται.	<i>ὅτι</i> <i>ὥς</i> <i>ὥς ἄρα (=ὅτι τάχα)</i>	- Ἐλεγον ὅτι Κῦρος τέθνηκεν	
4. Αιτιολογικές. Αιτιολογούν το νόημα του ρ. απ' όπου εξαρτιόνται	<i>ὅτι, ὥς, διότι, ἐπει, ἐπειδή,</i> <i>ὅτε, ὁπότε, εἰ</i>	- Χαίρω ὅτι εὐδοκίμεις	
5. Τελικές. Δηλώνουν το σκοπό στον οποίο αποβλέπει και κατευθύνεται η ενέργεια του υποκειμένου του ρήματος απ' όπου εξαρτιόνται.	<i>ἵνα (=για να)</i> <i>ὅπως (=για να)</i> <i>ὥς (=για να)</i> <i>μή (για να μη)</i>	- Τοὺς παῖδας παιδεύομεν, ἵνα ἀγαθοὶ γένωνται	
6. Υποθετικές. Δηλώνουν όρο ή προϋπόθεση με την οποία μπορεί να ισχύει ή να αληθεύει αυτό που εκφράζει η πρόταση απ' όπου εξαρτιόνται.	<i>εἰ</i> <i>ἐάν</i> <i>ἄν</i> <i>ἤν</i>	- Εἰ μή τρέφοιτο, οὐκ ἂν τίς ζῶη.	
7. Εναντιωματικές 7α. Παραχωρητικές I. Δηλώνουν αντίθεση σχετικά με το νόημα της πρότασης απ' όπου εξαρτιόνται. II. Δηλώνουν ότι αυτός που μιλάει ή χράφει παραδέχεται κάτι ή υποχωρεί σε κάτι που είναι αντίθετο στο νόημα της πρότασης απ' όπου εξαρτιόνται.	α) <i>εἰ καί, ἐάν καί, ἄν καί</i> β) <i>καί εἰ, καί ἐάν, καί ἄν (κἄν)</i> γ) <i>οὐδ' εἰ, οὐδ' ἐάν, οὐδ' ἄν,</i> <i>μήδ' εἰ, μήδ' ἐάν, μήδ' ἄν</i>	- Εἰ καί χρημάτων εὐποροῦμεν, οὐκ εὐτυχοῦμεν - Κἄν μή σύ θέλῃς οἱ θεοὶ οὕτω βουλῆσονται.	
8. Χρονικές Φανερώνουν πότε γίνεται αυτό που δηλώνει το ρήμα απ' όπου εξαρτιόνται.	α. χρονικοί σύνδεσμοι β. χρονικά επιρρήματα γ. χρονικές εκφράσεις δ. εμπρόθετα αναφορ.	- Ἦνίκα δεῖλη ἐγίγνετο, ἐφάνη κοινοστός	
9. Συμπερασματικές. Δηλώνουν το συμπέρασμα που προκύπτει απ' την ενέργεια του ρ. απ' όπου εξαρτιόνται	<i>ὥστε, ὥς (=ὥστε με αποτέλεσμα να), ἐφ' ᾧ ἢ ἐφ' ᾧτε (=με τον όρο να...)</i>	- Οὕτως ἰσχυρόν ἢ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ	
10. Αναφορικές. Αναφέρονται σε κάποιον όρο άλλης πρότασης.	α. αναφορικές αντων. β. αναφορικά επιρρ.	- Οὗτός ἐστιν, ὃς ἀπέκτεινε τοὺς στρατηγοὺς.	